

1

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Až spatříš z vrcholku hory, že jsou tvé otázky rozřešeny, říkáš si: „Jak to, že jsem to předtím nepochopil?“ Jako by předtím bylo co k pochopení.

(Antoine de Saint-Exupéry)

Úvodní slovo

Nemyslím si, že bychom již byli na vrcholu, ale dospěli jsme do úrovně, kde se malé ohlédnutí sluší. Náš farní zpravodaj má totiž třicet let (počítání je maličko zamotané, oficiálně právě třicátý ročník jen začínáme, nulté číslo však vyšlo ke konci roku 1993, což znamená, že už velmi brzy třicítku dovrší). To je úctyhodné, proto chci hned na začátku poděkovat všem, kteří ho ta dlouhá léta tvořili, připravovali pro tisk, přispívali do něj a vůbec jakkoli se starali, abyste jej s jistou pravidelností mohli číst. Celá ta léta jste ho nacházeli v kostele, a od

té doby co do našich domovů vstoupil internet, i na farní webové stránce. Děkuji Vám všem, kteří jej, jak to vypadá, stále ještě se zájmem, pročítáte. Tak s chutí do práce! Kdo má co psát, pište, a redakci přeji, aby jí práce na Tomáškově stále a stále těšila.

V tomto čísle, tak jak je obvyklé na začátku školního roku, najdete krom ohlédnutí za létem také spoustu užitečných informací o farním životě.

Jednu z nich prozradím hned: poté, co sestra Bernadeta v létě přesídlila do nového působiště v Praze (kam jí přejeme hodně energie, radosti a Boží pomoci), začíná službu ve farní kanceláři

paní Dana, kterou srdečně vítáme, a kterou Vám rádi představíme v některém z příštích čísel.

Přeji Vám krásné podzimní dny.

Váš farář Jan Mráz

Informace

- **Mše svatá zaměřená pro děti.**

V úterý 12. 9. 2023 byla první dětská mše svatá. Mše budou každé úterý vždy v 17.30 a katecheze pro děti bude mít kaplan P. Josef Janoušek. Mši svatou bude po celý školní rok doprovázet dětská schola, do jejíž řad jsou děti taktéž zvány. Zkouška scholy probíhá vždy v úterý v 16.30 v kostele v ministrantské sakristii. První zkouška bude 19. 9. 2023. Zájemci mohou přijít přímo na zkoušku nebo kontaktovat vedoucí scholy Jáju Zukalovou (773 992 826).

- **Katechumeni.** Kurz uvedení do křesťanského života – katechumenát – bude od středy 20. 9. 2023 probíhat na faře (Lidická 6). Začátek je v 19.00 a to jak pro ty, kteří se již připravují, tak pro ty, kteří s přípravou začínají. Kurz je určen pro dospělé dosud nepokřtěné nebo pro takové, kteří víru nepraktikovali a chtějí začít život z víry, případně se připravit na svaté přijímání anebo na biřmování. Pokud

takové lidi znáte, prosím, povzbud'te je. Přihlašovat se je možné kontaktováním farní kanceláře – buď na email brno-tomas@dieceze.cz nebo telefon 545 572 215 (v úředních hodinách).

- **V sobotu 23. září** je liturgická památka sv. Pia z Pietrelciny. Oslavíme ji letos slavnostněji od 16 hodin v našem kostele adorací, přednáškou, mši svatou s uctěním relikvie otce Pia a malou agapé. Zvou členové sekulárního institutu a sdružení Servi della Sofferenza, jehož součástí je i náš kaplan otec Josef.

- **V den slavnosti sv. Václava** ve čtvrtek 28. září budou bohoslužby v 7.45, 9.00 a 17.30 hodin.

- **Výuka náboženství** začne na přelomu září a října. První stupeň bude mít výuku ve školách na Antonínské a na Kotlářské, výuka pro první i druhý stupeň bude také na faře. Přesnější informace včetně způsobu přihlášení najdete na farním webu (<https://svtomas.net/vyuka-nabozenstvi/>) a na nástěnkách.

- **Cyklus příprav snoubenců** na svátost manželství začne od pondělí 2. října, prosíme zájemce, aby se už nyní přihlašovali. Více na <https://svtomas.net/manzelstvi/>

• **Setkání nad Biblií** se na faře konají ve čtvrtek v 18.30 h. Většinou se zamýšlíme nad některým čtením z následující neděle. Vybraný úryvek je vytištěn pro každého. Přijďte se nechat oslovit Božím slovem a připravit se na nedělní mši svatou. Na setkání se není potřeba přihlašovat a není nutné chodit pravidelně.

• **Facebooková skupina.** Nově byla založena facebooková skupina **Farníci Brno-sv. Tomáš**. Tato skupina je určena pro sdílení informací, názorů, událostí a fotek týkajících se života naší farnosti. Zveme všechny, kteří se chtějí více zapojit do dění nebo chtějí být lépe informováni činnostech farníků.

• **Skauti Junák – 40. oddíl Tardigrada.** Týdenní schůzky: Úterky od 16.00 na faře Lidická 6. Schůzky končí 17.15. Vedoucí s dětmi následně míří na dětskou mši v 17.30, děti je možné po domluvě vyzvednout až zde. Schůzky probíhají ve stejné časy, vzájemně paralelně a odděleně. Na schůzky tak navazují dětské mše.

Vlčata (kluci, 1. – 4. třída) kontakt: Petr Zelenka (730 156 286), skauti (kluci, 5. třída a starší) kontakt: Daniel Bureš (607 084 090)

Nebojte se přijít za námi na schůzku podívat, klidně jen na zkoušku. Na nové kamarády máme zatím ještě místo! Jakékoliv dotazy vám rádi zodpovíme buď osobně na

schůzce, nebo se nám ozvěte i na email petrzelenkabigy@gmail.com.

• **Skautky YMCA SKAUT Severky**

Světlušky (1. – 4. třída):

- pátek 16.30 - 18.00.

Skautky (5. třída a výš) – možnost volby ze dvou termínů:

- úterý 16.30 - 18.00

- středa 16.45 - 18.15

Světlušky i skautky se scházejí v klubovně na ZŠ Staňkova (Brno, Staňkova 14). Schůzky začaly v týdnu po neděli 10. 9. 2023. Přihlašování a kontakt: Terezie Lien Halámková, email: severky@gmail.com

• **Nadechni se – duchovní obnova pro rodiče malých dětí.** Srdečně zveme rodiče malých dětí (do 12 let) na společné setkání v sobotu 4. 11. od 9 hod v Brně na Lidické 24.

Nabízíme duchovní občerstvení v podobě přednášky, přímluvné modlitby, vzájemného sdílení se, adorace, chval a mše svaté, i příležitost k zastavení se, třeba u kávy. Je to především čas pro povzbuzení a načerpání sil do života v rodině s malými dětmi.

Setkání je všem otevřené, vítané jsou také rodiny, u nichž je věřící jen jeden z partnerů, nebo manželé, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty, i když třeba do kostela nechodí. V průběhu akce můžeme zajistit hlídání dětí. Cena: 400 Kč/dospělý, 250 Kč/dítě. V ceně je oběd a večeře.

Více informací najdete na:
<https://www.emmanuel.cz/rodiny/>
Přihlášení je možné do 25. 10. 2023 na
adrese: rodiny@emmanuel.cz
*Veronika a Dan Zahradníkovi, Veronika
a Štěpán Verbíkovi, Komunita Emmanuel*

Slovo nemocným

O letních prázdninách proběhlo Světové setkání mladých s papežem Františkem v Lisabonu. Dne 8. 9. 2023 adresoval papež mladým videoposelství, ve kterém je vybízí: „Zůstává vám vzpomínka na tyto dny stále v paměti? Všichni říkají, že ano. Mám z toho radost. Je to vzpomínka, která nemá zůstat někde zabalená nebo ve fotoalbech. Je to živá vzpomínka a je třeba ji udržovat při životě. A jak něco udržet při životě? Tím, že to předáte dál, že to dáte ostatním. Rodina se udržuje při životě prostřednictvím dětí, které ji nesou dál, a otcové se pak stávají prarodiči. Ale stále se udržuje život. (...) O to vás teď žádám: buďte misionáři, buďte šířiteli, buďte svědky toho, co jste prožili.“

Chci v tomto slově nemocným navázat na to, co řekl papež mladým. I vy, kteří jste nemocní nebo již starší věkem – máte co předat. V životě jste prožili mnoho hezkého, ale i bolestného. A z toho všeho vyplývá určitá

zkušenost. A pokud je to zkušenost, ve které má své místo také Bůh, jedná se o zkušenost vzácnou. Přefiltrujte to, co jste prožili, božskými ctnostmi – vírou, nadějí a láskou – a předejte to dál. Máte co předat. Předáním se šíří Boží království. A na jeho budování má každý z vás podíl. K tomu vám vyprošuji Boží požehnání.

P. Josef Janoušek, kaplan

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Po prázdninách se opět setkáváme na stránkách Tomáška. V červenci jsme mohli odevzdat peníze z charitní pokladničky Charity Služby Brno peníze na tento účel:

Denní centrum pro lidi bez domova	3 000 Kč
Noclehárna pro lidi bez domova	3 000 Kč

Ještě jednou bychom chtěli poděkovat všem, kteří přispěli do sbírky na rekonstrukci fary v zakarpatském městečku Teresva. V pátek 25. srpna jsme předali vybrané peníze – 50 000 Kč a 10 Euro – duchovnímu správci otci Petro Deketovi, který všem posílá svoje poděkování a požehnání. Naše

cesta na Ukrajinu proběhla bez vážnějších problémů, i když jsme hned v 1. vesnici po přejetí maďarsko-ukrajinské hranice slyšeli signál leteckého poplachu.

Děkujeme za vaši pomoc, vaši přízeň a těšíme se na další setkávání na stránkách Tomáška.

Ať je Bůh vaším světlem a pokojem a chrání vás přede všemi zmatky a pochybnostmi.

Dobrovolníci farní charity

P. Maria Svatotomská

650 let mezi námi

Panna Maria, jak praví věrohodná svědectví, se v klášteře skví zázraky. Napsal, před šesti sty padesáti lety, 20. srpna 1373, olomoucký biskup a kancléř císaře Karla IV. Jan ze Středy. Psal o klášteře sv. Tomáše s kaplí zasvěcenou Zvěstování Panny Marie, ve které se na oltáři nacházel uctíváný obraz Matky Boží Svatotomské. Klášter se na dalších několik století stal duchovním středem města Brna. Ikona Panny Marie byla brzy přijata za Palladium města Brna, nazývána Thaumaturga – Divotvůrkyně a množství poutníků zanechávalo v Mariánské kapli děkovné dary za vyslyšení svých proseb.

Moravské náměstí je dnes centrem města Brna. V uplynulých dvou stech letech mnohokrát změnilo svůj název. Kvůli rakouským vládním úřadům a sídlu zemského místodržícího ve zrušeném klášteře se jmenovalo Dikasteriální. Po místodržícím hraběti Lažanském od 60. let 19. století náměstí Lažanského, na počátku I. světové války náměstí Císaře Františka Josefa, po válce opět Lažanského, za protektorátu bylo přejmenováno na náměstí Adolfa Hitlera. Po válce opět Lažanského a v roce 1946 v duchu vděčnosti Sovětskému svazu dostalo název Rudé armády. A třída, která končí fasádou kostela sv. Tomáše se scénou Zvěstování, měla obdobný vývoj.

V roce 1867 byla pojmenována Joštova, přejmenována po II. světové válce na Benešovu, v 50. letech na Obránců míru. V roce 1990 se vrátil název Joštova. Přehled sledu rychle se střídajících názvů dává tušit, kdo v dané době vládl a kdo se považoval za natolik významného, aby jeho jméno a památku připomínalo největší a nejvýznamnější náměstí nejen v Brně, ale i na Moravě. Pojmenování doprovázely památníky a sochy: Rudoarmějce, Komunistů, busta maršála Malinovského, pomník hraběte Lažanského a dnes jezdecká socha markraběte Jošta. Ve dlouhém výčtu názvů a soch je jedno patrné. Mnozí Brňané zapomněli na Matku Boží, svoji ochránkyni a záchránkyni, na tu, která je stále s námi, a která se u svého Syna za nás „nepřestává přimlouvát“.

Vládcové odcházejí, jejich sláva je pomíjivá, sochy jsou strhávány a ulice přejmenovávány. Stejně tak v dějinách mizí ideologie i státy, které prohlašovaly, že mají věčné nebo alespoň tisícileté trvání. Jedním z těch, kteří věděli, že duchovním středem farnosti sv. Tomáše je, nejen v minulosti, ale i v současné době, Matka Boží, Panna Maria, byl Ludvík Kolek. 5. srpna jsme si připomněli 90. výročí jeho narození. Mariogram na mříži nad vstupem do kostela, jehož je Ludvík Kolek autorem, nám stále připomíná, že kostel sv. Tomáše byl mariánským poutním

místem a stále zůstává duchovním středem města Brna, kterého se na přímluvu Matky Boží dotklo Boží milosrdenství. Vždyť i nepřátelé, kteří v roce 1645 marně obléhali město, když odcházeli, na obránce volali: Pomohla vám vaše Černá (mysleli černou ikonu P. Marie Svatotomské). Pannu Marii na dnešním Moravském náměstí připomíná pouze plastika Prozíravosti, tedy reliéf města Brna v roce 1645, na kterém je uvedena prosba k Matce Boží opsaná ze Židovské brány: „Šťastná je obec, jež myslí na nutnost boje i v časech míru. Panno, pros Syna, ať chrání lid, jenž ve městě bydlí“.

V měsíci říjnu, zasvěcenému Panně Marii růžencové, máme příležitost si připomenout nejen 650. výročí nejstarší zprávy o zázracích na přímluvu Matky Boží v dějinách celé Moravy, ale i nedožitých devadesátin Ludvíka Kolka, který byl hlubokým mariánským ctitelem a jehož duchovní odkaz působí také stále mezi námi.

Tomáš Drobný

Květinová výzdoba v našem kostele

rozhovor s Marií Popelkovou

Nejviditelnější změny v kostele jsou ty v květinové výzdobě. Ale jejich tvůrkyně jsou farníkům neviditelné, svou činnost totiž většinou provádí v zavřeném kostele. Proto jsem o rozhovor požádal předsedkyni našeho Okrašlovacího spolku.

Kdy a jak ses ocitla v naší farnosti?

Do farnosti sv. Tomáše jsme chodili už jako malé děti. Můj dědeček, mamčin tatínek, Karel Nosek byl též celoživotní tomáškovský farník. Mamčini bratři, Petr a Pavel, svého času hráli a zpívali ve sboru Jolly Singers, a moji bratři Kmocháček a Bob jsou dlouholetými ministranty.

Během dětství jsem si se svými sestrami Koumákem a Špuntem „odskočila“ do farnosti v Bystrci, kde jsme s chutí a radostí zpívaly ve schole (když holky nemůžou ministrovat, tak s chutí Bohu zpívají ☺). Bystrckou scholu založila dominikánka sestřička Anežka, skvělá to žena – žena s velkým Ž, velikým láskyplným srdcem a mnoha zásluhami. A bystrcká schola je skvělá dodnes!

Oklikou přes několik brněnských farností jsme se vrátily do farnosti sv. Tomáše. No a také samozřejmě nemohu zapomenout na milovaný dívčí skautský oddíl Severky, který je a vždycky byl nedílnou součástí naší farnosti a my se sestrami jsme měly to štěstí, že jsme mohly být Severkami (a jsme jimi stále, protože to je na celý život)☺.

Péči o květinovou výzdobu jsi převzala po legendární paní Turečkové nebo to bylo jinak?

Ne, mě ke spolupráci na podzim roku 2015 pozvala Klárka „Kengi“ Koukalová. Vytvořila tehdy skvěle

fungující systém, kdy nás květinářky rozdělila do skupinek, nastavila pravidla předávání služeb, nákupu květin a úklidu. A také nezbytné péče o výzdobu během týdne. To, jak to teď funguje, je zásluhou Kengi. Také nás v tvořivosti dostatečně povzbuzovala, což bylo asi to nejdůležitější ☺. Jsme skvělý tým, holky jsou neobyčejně šikovné, tvořivé, nebojácné a odvážné, a já jsem jim za službu velmi, velmi vděčná.

Kolik osob se za dobu, co to děláš, zapojilo, kolik je vás dnes a jak máte činnosti rozdělené?

Vystřídalo se nás asi pětadvacet. Některé květinářky službu ukončily, protože je to opravdu časově náročné a výzdoba se dělá v sobotu, kdy chce každý svůj čas trávit s rodinou. Všechny jsme maminky od rodin, které chodí do práce, a jejich rodinám tímto děkuji, že nám svoje maminky na službu půjčují. Některým květinářkám se během služby narodily děti a já doufám, že spolupráci jenom přerušily a že se nám brzy vrátí do týmu.

V tuto chvíli nás je pět – Kengi, Lenka Chrástová, Marta Gistingarová, Pavla Míčková a já. A vydatně pomáhají šikovné dcery, ve kterých nám roste další generace květinářek. Každý týden má službu jiná skupinka, teď spíše jednotlivci nebo dvojice. V sobotu ráno je potřeba zajet

nakoupit květiny a hned po ranní mši svaté se pustit do výzdoby. Každý týden zdobíme u centrálního oltáře a bočního oltáře s Pannou Marií Rue du Bac. Výzdobu u svatostánku a u obrazu Madony Svatotomské máme stálejší, takže tam tvoříme jednou za tři týdny, příp. podle potřeby.

Venkovské farnosti mají většinou květiny z farní zahrady, kde je sháníte vy?

Květiny nakupujeme ve velkoobchodech Storge a Vonekl, protože potřebujeme, aby vydržely celý týden. Květiny ze zahrad jsou také překrásné, ale bohužel nevydrží v kostele celý týden. Polní kvítí milujeme, ale to

zřídka kdy vydrží déle než tři dny a květy hodně opadávají, a pak je potřeba každý den přede mší svatou zametat. Moc rády používáme břečťany a jiné nekvetoucí i kvetoucí dřeviny, které vydrží a krásně se s řezanými květinami doplňují.

Zejména na velké svátky je náš kostel vyzdoben s mimořádnou invencí, nespokojíte se s kytkou ve váze jako jinde. Kde berete inspiraci, je na to nějaký kurz?

Děkujeme za pochvalu, jsme rády, že se Ti naše výzdoba líbí. Když máme tu možnost a můžeme pro Pána tvořit více než jen "kytku ve váze", tak s radostí vytvoříme něco většího. Přece pro Ježíše všechno! ☺ Existují kurzy, které se věnují květinové výzdobě kostela, ale tyto kurzy jsou placené a dost drahé. Na internetu je spousta inspirativních videí nebo fotek a jsou zdarma ☺. Člověk stejně musí často improvizovat, protože třeba květiny, které si na výzdobu namyslí, zrovna v obchodě nemají. Ale Pán Bůh se vždycky nějak postará – často i s parkováním u kostela ☺. Největší inspirací je Bůh a naše ruce a hlavičky jsou jeho nástrojem. A my jsme šťastné, že můžeme Bohu touto formou sloužit. Také děkujeme Otci Mrázovi za důvěru!

Kolik času vám zabere příprava týdně během roku a kolik ta před svátky?

Každotýdenní výzdoba trvá okolo pěti hodin, i s nákupem květin,

přípravou a úklidem. No, když je třeba v 11 hodin svatba, tak to tedy musí být rychlejší, ale o to krásnější ☺. Před velkými svátky tvoříme všechny květinářky téměř celý den. Také je potřeba květiny během týdne pravidelně zalévat a občas poupravit, přece jen jsou to živé květiny.

Potřebuješ další pomocnice nebo je vás teď dostatek?

Květinářky postupně přicházejí a odcházejí, protože služba je opravdu časově náročná. Pokud by se někdo chtěl této službě věnovat, bude mezi námi vítán.

Máš nějaký vzkaz pro čtenáře Tomáška?

Snad jen, že doufáme, že se výzdoba líbí. Je jasné, že každý má jiný

vkus, a ne vždy se může naše dílo líbit všem, ale snad častými obměnami a vynalézavostí aspoň občas potěšíme každé oko.

Za rozhovor děkuje Pavel Zahradník

Cyklodovolená 23

v Železných horách 29. 7. – 5. 8.

Tomáškovská cyklodovolená se za ta léta, co jezdíme stala již pojmem a pro nás zúčastněné také programovým i společenským středobodem letních prázdnin. I když se složení účastníků každým rokem mírně mění, hard core (asi 10 rodin) je stabilní již minimálně deset let. Společně trávený čas přes den v potu tváře v sedlech bicyklů a večer při společném jídle, odborné degustaci vybraných nápojů a sdílení posledních i starších zážitků a také zpěvu oblíbených evergreenů je zřejmě tím, na co se asi všichni těšíme nejvíc . . .

Znovu u sestřiček

Po čtyřech letech, jsme využili opět nabídky církevního ubytování, tentokrát ve zbrusu nově rekonstruovaném rokokovém zámečku Školských sester sv. Františka v Hoješíně u Sečské přehrady v Chráněné krajinné oblasti Železné hory. K zámečku náleží ještě na okraji parku bytovka, domek a chata, takže i nás 14 letošních

tomáškovských (a sprátelených dvojic) se sem vměstnalo bez problémů a to přesto, že prostory s námi sdílely ještě další rodiny a účastníci i organizátoři duchovních cvičení minoritské mládeže. Díky jejich polskému knězi jsme tak mohli denně od pondělka do pátku od 8.00 mít účast na mši sv. ve vkusně a moderně zařízené zámecké kapli. Podstatné však bylo, že i jako v minulých letech jsme měli k dispozici velkou jídelnu s kuchyní k podávání skvělých večeří dovážených denně z hotelu Seč a dalším výše uvedeným příjemným večerním aktivitám. Stačí uvést, že zde byl volně k dispozici kávo-var, výčep, vinotéka, whiskey bar a první dva dny i cukrárna – přehlídka domácích štrúdlů, táčů, buchet, koláčů ba i sýrů. Když si ještě představíte podmanivé kytarové akordy a stále jasně znějící vyzpívané hlasy (většina zúčastněných náleží do chrámové scholy Jolly singers) byl celkový dojem téměř rajskej.

Nedělní komunitní pouť

Sestra Grazie, která má na starost ubytování hostů včetně poradenství co s volným časem, nám poradila na neděli účast na pouti ve vesničce s poetickým názvem Modletín. Je zde sice malý barokní kostel se zvlášť stojící masivní (dřevěnou) zvonící, ale poutní mše sv. celebrowaná odpoledne generálním vikářem Královéhradecké

diecéze se odehrávala ve venkovním stanu. Tuto výroční pouť organizovala komunita L'Arche Benediktus věnující se soužití osob s mentálním postižením i bez něj. V Modletíně pro tento účel zrekonstruovala budovu bývalých lázní a fary. Ti, kdo jeli na kolech si prohlédli tisíciletou lípu v Klokočově – nejstarší strom v ČR a i tamní zámeček sloužící dnes ke svatebním obřadům i hostinám.

Pivovar, hrad i synagoga

Pondělním výletem jsme hned nasadili (a již neslevili) vysokou laťku co do programu co se výkonů týče. Neomylný Švárův čich nás vedl v Počátkách do Ride in minipivovaru Hančár na vynikající speciály Jonáš a Mikeš. Kastelánka a pokladní rozsáhlé a zdaleka viditelné zříceniny Lichnice byla při svém výkladu přerušena zpozdilými návštěvníky, takže před chvílí vyprávěnou legendu o pyšné hradní paní Miladě si stříhla asi nevědomky ještě jednou. V Heřmanově Městci jsme se šťastnou náhodou dostali do jinak v pondělí zavřené unikátní synagogy architekta Schmoranze a přilehlé galerie plné děl slavných meziválečných malířských klasiků (Špála, Kupka, Čapek, Zrzavý aj.).

Před deštěm uteč do lesů a roklí

Takto (bez kol) vyzněl konsensus večerní debaty vida vytrvalé srážky v úterý na všech dostupných

meteoservrech. V nečekaně hluboké a úzké skalnaté soutěsce řeky Doubravy s několika vodopády a blízkým loupežnickým Sokolohradem jsme opravdu dešti unikli. Po dobrém obědě na choťebořském náměstí někteří (víc některé) z nás využily zajímavých cen k doplnění garderoby.

Skanzen keltský i vysočinský

Dvě vyjížd'ky v následujících dnech měly za cíl skanzeny. První zvaný Země Keltů — archeopark u Nasavrku nás během komentované prohlídky vedené stylově oděnou dívkou zavedl do oppida, které poblíž nad údolím Chrudimky vsuktu žilo. Dnes opět ožívá znovu zřízeným obydlím a dílnou kováře, hrncíře a velmože a brzy snad i dalšími starými řemesly počátku letopočtu.

Ve Skanzenu Vysočiny na Veselém kopci jsme navštívili chalupy celého sociálního profilu vesnice tak před 150 lety. Statek, mlýn, dům sedláka i pazderna – obydlí chudých a rovněž jsme nakoukli do tajemství některých dnes již neprovozovaných řemesel.

Čtvrtek také přinesl jediný vážnější úraz letošních kol. Nejmenovaný kamarád koukal při jízdě z kopce na chytré hodinky, zda již trhl osobní rychlostní rekord a přehlédl díru v asfaltu. Skončilo to velkými odřeninami a několika zlomenými žebry. Nutno ocenit, že po noci strávené na nemocničním lůžku kvůli pozorování, již další večer temperamentně švihal akordy a mocně zpíval.

Za výhledem sjeď dolů

Zatímco větší část našeho osazenstva opět odložila bicykly výměnou za návštěvu historizujícího zámku Žleby a přilehlého Chitussiho údolí, kde jmenovaný krajinář Antonín Chitussi maloval, menší radikální cyklofrakce vyrazila na rozhlednu. Není to však věž ledajaká, neboť jsme za ní museli klesnout

o dobrých 200 výškových metrů níže. Rozhledna Bára u Rabštejské Lhoty je dřevěný trojboký jehlan s vnitřním točitým schodiště známého architekta Martina Rajniše. Dobrá viditelnost umožnila nečekaný výhled na panorama sudetských pohoří od Ještědu až po Králický Sněžník. Po návštěvě miniaturního Kočičího Hrádku jsme si opět užili dlouhého stoupání a klesání a v sečské cukrárně tak slavnostně zakončili letošní tomáškovskou cyklodovolenou.

Kam příště

A protože v našem počtu je třeba plánovat opravdu zavčas, již dnes víme, že příští rok se na kolech sejdem tam, kde jsme přelomový týden července a srpna prožili roku 2012. Takže zalovte v paměti a těšte se.

Igor Kyselka

Sobotín 5.–12. 8.

Sešli jsme se začátkem uplakaného týdne na faře v Sobotíně v Jesenickém podhůří. Asi 40 dušiček, různě zkušených, různě letitých, a také různě posbíraných, jsme – provázeni příběhem pohádkového Shreka – prožili krásný týden. Starší se starali o mladší, ti nejmladší a nejvíc neposední se starali o program těm starším. Zásoba nachystaných her, dešťových programů a nekonečné množství diplomů stojí za zvláštní uznání.

Otec Patty se při návštěvě postaral o intenzivní duchovní program. Kdo z čtenářů ještě nezakusil jaké to je, když se za něj modlí skupinka přátel, nechť se poptá a začne hledat, kde by se to dalo zařídit. Fara je velká a vybavená, takže ve velkém sále se dalo i zatopit, což jsme po pár dešťových výletech velmi ocenili. Stejně to ocenila i stanující sekce, která se po čtyřech dnech volného průtoku z nebes na zem přestěhovala dovnitř.

Ocenili jsme také teplou vodu v termálech, borůvky, přečerpávací elektrárnu, hry o záchranu princezny

Fiony, výlet do hor, lov ryb na vlastní nebezpečí, suché noviny do bot a dětské hřiště přímo na zahradě fary.

Seznámili jsme se také s místními opraváři aut, zjistili jsme, že mají harmonogram prací a dodávek náhradních dílů řízený anděly strážnými.

Na závěr pěkně připraveného tábora byla princezna Fiona zachráněna, i když některé děti dodnes nechápu proč nechtěl Shrek Sněhurku. Tak se už těšíme na příští prázdniny.

Keprník

Skautský tábor Lovci Mamutů

Každý skautský tábor nás přeneseme nejen z města do hezkého prostředí přírody, ale také vytrhne z každodenního života a vrhne do společenství kamarádů, kde jsou jiné povinnosti a jiné zábavy. Stejně jako každý rok je prvních pár dní šok, ale i letos si každý velmi rychle táborový režim oblíbil.

Všichni jsme se společně vydali po stopách našich prapředků z oblasti jižní Moravy a náš tábor se změnil v pravěkou tlupu putující za potravou a soutěžící jednou o to, kdo si více naplní břicha, jindy o to, kdo zimu přežije se zbytky a kdo takové štěstí mít nebude. Od přežvykování kožešin, přes výrobu základních

nástrojů až po udržování a přenášení ohně přes velké vzdálenosti – vyzkoušeli jsme si to všechno. Naším hrdinům Mamutíkovi, Veverčákovi a dalším jsme se někdy podobali více než jsme sami chtěli, ale jejich příběh jsme si alespoň zažili společně s nimi. Pod vedením silného náčelníka se i naše tlupa stala početnou a spokojenou.

Ale i když jsme zrovna nechytali zubry do pastí a podobně, byli jsme na našem tábořišti velmi spokojení. V etapové hře jsme se sice vydali do pravěku, ale táborová kuchyň znamenala hned několik modernizací. Vše začalo pořízením solárního panelu a skončilo LED světly a menší lednicí nebo na jeden večer i promítačkou. Jaké další inovace nás čekají příště?

Podobně i samotný oddíl se v mnohém posunul dopředu. Například krojové košile se hezky vydařily i těm nejmladším vlčkům (s případnou pomocí od starších při šití nášivek). Dále jsme měli velkou radost, že jsme mohli klukům v průběhu tábora nabídnout

složit skautský či vlčecí slib, čehož kluci ve velkém množství využili. Jsme rádi, že jsme u tohoto důležitého momentu mohli být s vámi! Na takové okamžiky se nezapomíná. Po dlouhých letech bylo opravdu příjemné vidět návrat skautské symboliky zpět na naše tábořiště.

Stejně tak jsme rádi, že jsme se o naše tábořiště letos mohli podělit i s dalšími. Tábořiště využila i děvčata ze 4. vodního oddílu VS Leknínky z Třebíče nebo katolické sdružení pro mládež ze všech koutů republiky. Děkujeme za pomoc se stavbou a bouráním tábořiště, jsme rádi že se vám u nás líbilo a těšíme se zase za rok!

Tomáš Konzal

Putování do Narnie v Nedašově Lhotě

22. – 29. 7. 2023

V červenci jsme se opět vydali na tábořiště u Nedašovy Lhoty, které se nachází v překrásném podhůří Bílých Karpat. Letos se k nám poprvé přidala malá slečna Jůlinka Mikešková

a naopak nejstarší dětská účastníci s námi jeli už po deváté.

I přesto se ale všichni nadšeně zapojili do etapové hry na motivy příběhu čtyř sourozenců, kteří se dostali přes starou skříň do pohádkového světa Narnie. Zde je čekal těžký souboj dobra proti zlu, ale závěrečnou bitvu se nám podařilo vyhrát s velkým přispěním Aslana (alias labradorky Arwen Moravcové).

Během tábora jsme přežili parné dny v potoce a na místním koupališti, kde se někteří věnovali synchronizovanému skákání do vody a jiní zase krocení obrovského nafukovacího lachtana. Kromě toho jsme si užili celodenní putování od rozhledny Královec po hřebeni zpět do tábora, a taky spoustu her, výsadek, batikování triček, chemické pokusy, výrobu mečů, opékání špekáčků a zpívání u ohně.

Nedělní cestu do kostela nám ušetřil náš pan kaplan P. Jožka Janoušek, který se aktivně zapojil jak do dětského programu, tak do večerních vážných i veselých diskusí u ohně. Na konci týdne jsme spokojení, ale dost unavení předali tábořiště dalšímu turnusu a plní zážitků zamířili zpět do Brna. Těšíme se zase za rok!

*Za všechny táborníky
Veronika Veverka Papoušková*

Příběh pro děti

Anežka už se nemohla dočkat. Aktovka byla nachystaná v pokojíku od šestých narozenin, které odslavila v červnu, ale zítra si přestane na školu a učení jen hrát a opravdu se z ní stane žákyně 1.C! Starší brácha ji poslední dny prázdnin pořád popichoval, že se není na co těšit a za chvíli ji nebude škola bavit jako všechny jiné děti. Jenže Anežka byla zvědavá a chytrá, pořád se pídila po nových věcech a paní učitelku už viděla na zápise v červnu, byla usměvavá a moc hodná.

Tatínkův hlas vstoupil do polospánku obou dětí: „Anežko, Jirko, ještě večerní modlitba, a pak už vás čeká jen pořádný odpočinek před prvním školním dnem.“ Jirka trochu remcal, že se přece modlili ráno v kostele, ale nakonec si povzpomínal na spoustu pěkných nedělních zážitků a přidal prosbu za nemocnou babičku. Anežka se nadšeně nadechla, ale na poslední chvíli se jí zlomil hlas. Co když to nebude vůbec takové, jak si představuje? A ve třídě skoro nikoho nezná, protože většina dětí ze školky bude chodit do béčka! Taky se jí bude trochu stýskat po hodné paní učitelce Klárce ze školky? A kdy si vlastně bude hrát? Tatínek si všiml obav, které se holčičce objevily v unavených očích, a tak začal společnou přímlovu sám: „Prosíme Tě, Pane, provázej nás v každé chvíli našeho života. Ať už nás čekají nové velké výzvy, nebo zdánlivě klidné dny.“ Anežka se jako zázrakem uklidnila a už s úsměvem dodala: „A moc Tě prosím za paní učitelku a taky za své budoucí spolužáky, ať se máme všichni rádi.“ Když tatínek zhasl v pokojíčku světlo, padly na něho ještě větší obavy než na malou dcerku. Bude ve škole spokojená? A najde tam dobré kamarády? Ale už moc dobře věděl, na koho se se svými starostmi obrátit.

Veronika Veverka Papoušková

Doplňující informace

Mimořádně aktivní sestra Bernadeta od nás po dvou letech odešla do Prahy působit v Katolickém domově studujících a mládeže. Už při loučení se s Brnem se na tuto činnost zodpovědně připravovala, jak je vidět na snímku, kde je před duchovním centrem studentstva a mládeže na Kozí.

Také náš bývalý kaplan o. Martin Hönic, který u nás byl dvakrát tak dlouho než Bernie, ve stejnou dobu změnil působiště. Protože jeho farářství bylo dlouho u ledu, naznala logicky diecézní vrchnost, že je způsobilý převzít farnost Studená.

Oběma přejeme mnoho zdaru a Boží požehnání.

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

AKTOVKY. Děti si po prázdninách ukazovaly nové aktovky. Najdeš ty, které byly ve třídě dvakrát?

PRO STARŠÍ

ŠKOLA. Hledej skrytá slova. Zbylá písmena čtená po řádcích tvoří tajenku.

P	R	A	V	Í	T	K	O	K	T	Í	Ž	U	R	K	S	V	Á	T
O	E	K	F	I	X	Y	S	V	U	M	Y	K	V	Ů	Z	E	Ř	P
U	A	T	Š	T	Ě	T	E	C	Ž	O	U	Š	Š	E	A	P	E	O
Z	L	E	P	I	D	L	O	Š	K	T	O	L	U	A	A	R	E	G
D	S	V	T	E	M	P	E	R	Y	A	N	G	E	T	O	L	I	U
R	P	L	A	S	T	E	L	Í	N	A	Y	K	V	O	D	O	V	M
O	P	A	S	T	E	L	K	Y	S	T	Y	A	K	V	O	T	K	A

AKTOVKA

KRUŽÍTKO

PERO

PRAVÍTKO

ŠTĚTEC

TUŽKY

FIXY

LEPIDLO

PLASTELÍNA

PŘEZŮVKY

TEMPERY

VODOVKY

GUMA

PASTELKY

POUZDRO

SEŠIT

TUŠ

obrázky: <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková

TOMÁŠEK – Zpravodaj při kostele sv. Tomáše v Brně. Vydává Řím.-kat. farnost u sv. Tomáše v Brně, Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ 545 57 22 15, č. účtu: 1341665339/0800, Internet: <http://www.svtomas.net/>
Mons. Jan Mráz – farář, redakce: M. Keprtová, V. Papoušková, P. Zahradník. Schránka pro el. příspěvky: redakce@svtomas.net, ostatní příspěvky předávejte kostelníkovi. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

NEPRODEJNÉ. Uzávěrka příštího čísla 22. října 2023.